

ת"פ 14743/08/12 - מדינת ישראל נגד שמואל חזן, יוסף מור, רויאל השמש ייזום והשקעות בע"מ

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 14743-08-12 מדינת ישראל נ' חזן ואח'
בפני כב' השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד כרמל קדור

המאשימה

נגד

1. שמואל חזן

2. יוסף מור

3. רויאל השמש ייזום והשקעות בע"מ

נאשמים 1 ו- 3 ע"י עו"ד אשר אוהיון נאשם

מס' 2 ע"י עו"ד שלומי ועקנין

הנאשמים

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין וניהול פנקסים כוזבים.

נאשמת מס' 3 (להלן: **החברה**) היא חברה פרטית אשר עסקה בתחום יזמות הנדל"ן. נאשם מס' 1 היה בעל מניות בחברה ומנהלה הפעיל. במסגרת פעילות החברה, היא הקימה מיזם של מרכז נופש, ספורט ומסחר בעיר בית שמש (להלן: **המיזם**). נאשם מס' 2 היה אחראי על ניהול המיזם, וכמו כן הוא גיסו של נאשם מס' 1.

רמי בצלאל (להלן: **בצלאל**) שימש בשלב מסוים מנהל העבודה ומפקח במיזם בעבור הנאשמים.

אישום ראשון

על פי עובדות האישום הראשון, בשנים 2008-2009, ניכו הנאשמים 12 חשבוניות מס של רמי בצלאל בסכום כולל של 899,599 ש"ח, אשר הסכומים הכלולים בהן הוגדלו במרמה ואינם משקפים באופן אמיתי את העסקאות אותן ביצעו הנאשמים עם בצלאל.

לא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי בצלאל ביצע עסקאות אמת מול הנאשמים וחלק מן הסכומים הנקובים בחשבוניות אכן משקפים שכר עבודה שלו ושל בעלי מקצוע אותם העסיק. טענת המאשימה היא, כי בצלאל הגדיל לבקשת הנאשמים את הסכומים הנקובים בחשבוניות, על מנת שאלה ינכו במרמה בדוחות החברה סכומי מס אותם לא שילמו

עמוד 1

בפועל.

כמו כן יוחס לנאשמים באישום הראשון, כי קנו מאדם בשם אלון ויני 3 חשבוניות מס פיקטיביות של חברת אגמנס בע"מ (להלן: **ויני ו- אגמנס**) בסכום כולל של 389,580 ש"ח, אשר נגדן לא בוצעה כל עסקה בין הנאשמים ובין אגמנס או ויני.

לפיכך הואשמו הנאשמים כי ניכו שלא כדין מס תשומות בסכום כולל של 175,866 ש"ח וניהלו פנקסי חשבוניות כוזבים.

אישום שני

האישום השני מיוחס לנאשמים מס' 1 ו- 3 בלבד. על פי אישום זה, בשנים 2009-2010 רכש נאשם מס' 1 מעוסק בשם וסילי פופ (להלן: **פופ**) 7 חשבוניות מס פיקטיביות בסכום כולל של 1,755,437 ש"ח בעבור עמלה. נטען, כי נאשם מס' 1 כלל את החשבוניות בספריה של החברה על מנת להגדיל במרמה את הוצאותיה וניכה נגדן מס תשומות בסכום של 246,556 ש"ח שלא כדין.

לפיכך הואשמו נאשמים מס' 1 ו- 3 כי ניכו שלא כדין מס תשומות וניהלו פנקסי חשבוניות כוזבים.

יריעת המחלוקת

ביחס לאישום הראשון, הנאשמים הודו כי החשבוניות המפורטות בכתב האשום אכן נכללו בספרי החברה וסכומי המס הנקובים בהן נוכו, אך טענו כי כל החשבוניות משקפות עסקאות אמת אשר בוצעו עם בצלאל.

לגבי חשבוניות אגמנס השיבו הנאשמים, כי קבלו את החשבוניות מבצלאל, כנגד עבודה אותה ביצע בעבור החברה, ובצלאל אמר להם כי הוא בעליה של אגמנס ורשאי להוציא חשבוניות מס בשמה.

ביחס לאישום השני טענו נאשמים מס' 1 ו- 3, כי כל החשבוניות אותן הוציא וסילי פופ משקפות עסקאות אמת של ביצוע עבודות בינוי ופיתוח בעבור החברה במיזם.

ראיות הצדדים

הראיות המרכזיות מטעם המאשימה היו עדויותיהם של רמי בצלאל, אלון ויני ווסילי פופ. מלבדם העידו עוד מספר אנשים אשר ביצעו עבודות במיזם.

מטעם ההגנה העידו הנאשמים וכן מספר עדי הגנה.

כמו כן, הוגשו מטעם המאשימה מוצגים רבים בהסכמת הנאשמים, ללא צורך בשמיעת עדים. כמו כן, בהסכמת ב"כ הנאשמים, הוגשו הודעותיהם של חלק ניכר מעדי התביעה בכפוף לחקירה נגדית קצרה וממוקדת, באופן שחסך זמן שיפוטי יקר והביא למיקוד הדיון במחלוקת הממשית שבין הצדדים. תוצאת התיק תלמד, כי יעול הדיון לא פגע בהגנת הנאשמים.

להלן אתייחס לעדויות המרכזיות:

רמי בצלאל

על פי הסכמה דיונית שבין הצדדים, הודעותיו של בצלאל בפני חוקרי מע"מ הוגשו קודם לעדותו, כאמצעי עזר בלבד ולא כראיה עצמאית. הוסכם מפורשות, כי בית המשפט יוכל להסתמך רק על דברים שאמר העד בעדותו, ואילו ההודעות ישמשו רק לענין פירוט של סכומים, תאריכים והפנייה למסמכים אשר הוצגו לעד במהלך חקירותיו (ע' 8 ו- 35 לפרוטוקול). לאור זאת, אתיחס בעיקר לעדותו של בצלאל לפני. קבילותן ומשקלן של ההודעות ת/15-ת/18 יהיו בהתאם להסכמה הדיונית שבין הצדדים. עם זאת, כפי שאפרט בהמשך, אעשה שימוש בהודעותיו של בצלאל בפני חוקר מע"מ לצורך בחינת התפתחות גרסתו והערכת משקלה, שכן ענין זה עלה בסיכומי הצדדים.

ראיתי להעיר הערה זו כבר בפתח סקירת הראיות, שכן ב"כ המאשימה הסתמך בסיכומיו בעיקר על הודעתו השניה של בצלאל, ת/16, וביקש לקבוע לפיה ממצאים העומדים בסתירה לעדותו של בצלאל לפני וכן להודעות אחרות שלו - וזאת בניגוד מוחלט להסכמה הדיונית שבין הצדדים.

על פי עדותו, שימש בצלאל מנהל העבודה מיזם בעבור הנאשמים. במסגרת זו, הוא התקשר בחוזה העסקה עם מספר יועצים וספקים, ובהם אדריכלית נוף, מתכנן בריכות, מהנדס, מתקין מערכות אינסטלציה וכיבוי אש, יועץ אקוסטיקה ועוד. לדבריו, היועצים והספקים היו במקום עוד לפני שנכנס לתפקיד והוא המשיך להעסיקם, שכן הנאשמים עמדו על כך שהוא ישכור את נותני השירותים השונים וישלם להם, והנאשמים ישלמו לו.

לדברי בצלאל, על פי ההסכם עם הנאשמים, שכרו היה 10,000 ש"ח בחודש וכן 10% מהשכר ששילם ליועצים והספקים. לדבריו, לצד הפעילות הממשית אותה ביצע בעבור הנאשמים, גם סיפק להם שתיים או שלוש חשבוניות "מנופחות", בהן הגדיל את סכום העסקה בכזב, קיבל נגדן תשלום מלא ולאחר מספר ימים החזיר לנאשמים את ההפרש בין הסכום "המנופח" שננקב בחשבונית ובין הסכום אשר הגיע לו כדין (ע' 37-39).

ביחס לחשבוניות אגמנס העיד בצלאל, כי התבקש על ידי הנאשמים לספק להם חשבוניות פיקטיביות וסיפק להם חשבוניות של חברת אגמנס, השייכת לחברו אלון וניני. לדבריו קיזז חשבוניות פיקטיביות של אגמנס בעצמו במסגרת העסק שלו. עם זאת, על פי עדותו לא היה קשר ישיר בין הנאשמים ובין חברת אגמנס.

נושא נוסף אשר עלה בעדותו של בצלאל היה הקמת גדר סביב המיזם. בחשבוניות שהגיש לנאשמים כלל גם את עבודות הקמת הגדר. לדבריו, העבודות בוצעו על ידי קבלן ממוצא ערבי שאת שמו לא זכר, אך הוא השתמש בחשבוניות פיקטיביות על שם "אורי דוד" לצורך הכיסוי החשבונאי להקמת הגדר (ע' 38-39).

העד הודה, כי ניכה בעצמו שלא כדין מס תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות. הוגש נגדו כתב אישום בשל כך, והעד הודה בו והורשע ונדון למאסר בעבודות שירות (ת/67-ת/68).

אלון וניני

וניני שימש עד מדינה במסגרת חקירה אחרת שהתנהלה על ידי רשות המסים, והעיד תחת אותו הסכם גם לפני. במסגרת הסכמה שבין הצדדים, הוגשו הודעות העד והוא רק נחקר חקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשמים.

להלן אסקור העולה מהודעותיו של וניני ועדותו לפני:

ת/70: העד מסר כי נתן לרמי בצלאל חשבוניות פיקטיביות של חב' אגמנס בעבור חברת רויאל השמש, וזאת לבקשתו של בצלאל, מבלי שאגמנס ביצעה כל עבודה בעבור החברה. העד הדגיש, כי לא היה לו קשר ישיר עם מי מהנאשמים. העד גם הדגיש, כי אינו יודע האם בצלאל ביצע בעבור הנאשמים עבודות אם לאו, אך אמר כי הוא מעריך שבצלאל ביצע עבודות בעבור הנאשמים ונדרש לחשבוניות לצורך העלמת מסים. העד קיבל מבצלאל בעבור החשבוניות את סכום המע"מ הנקוב בהן. הסכום הכולל של החשבוניות הפיקטיביות אליהן התייחס העד בהודעתו הוא 578,310 ש"ח.

ת/71: בהודעה זו הסביר וניי את שיטת העבודה שלו מול בצלאל: וניי הוציא לבקשת בצלאל 3 חשבוניות של אגמנס על שם החברה, נאשמת מס' 3. החברה שילמה לו בצ'ק את מלוא הסכום. וניי פדה את הצ'ק, לקח לעצמו את סכום המע"מ והחזיר לבצלאל את ההפרש במזומן. באופן זה, בצלאל קיבל הכנסה במזומן בלי לדווח. על פי ת/72, לוניי לא היה לו שום קשר ישיר עם החברה או הנאשמים וכל הפעילות שלו היתה מול רמי בצלאל.

במסגרת עדותו לפני, העריך וניי כי בצלאל ביצע עבודות ממשיות בעבור הנאשמים, וכי היה צריך את החשבוניות הפיקטיביות של אגמנס, אותן קיבל מהעד, על מנת להעלים הכנסות (ע' 50 למעלה).

בהודעותיו מסר וניי כי השם יוסי מור (שמו של נאשם מס' 2) מוכר לו, שכן קנה חשבוניות פיקטיביות מאדם בשם זה - בעדותו לפני עלה כי אינו יודע אם מדובר בנאשם מס' 2 - ואין זה מיותר לציין כי לא זיהה אותו באולם. אוסיף עוד, כי בהודעותיו תיאר את אותו יוסי מור באופן שאינו תואם את תיאורו של נאשם מס' 2. ראיתי להעיר הערה זו, שכן ב"כ המאשימה רמז בסעיף 76 לסיכומיו כי לנאשם מס' 2 מעורבות בביצוע עבירות מס החורגת מהמיוחס לו בכתב האישום - ולא ראיתי כי יש לכך רמז בראיות שלפני.

וסילי פופ

העד הוא בעל עסק לעבודות עפר. על פי עדותו, התחיל לעבוד אצל הנאשמים עם מחפרון בעבור סכומים לא גדולים, ולאחר זמן קצר הציע לו נאשם מס' 1 להגדיל את היקף הפעילות במידה ניכרת. העד הסביר לנאשם מס' 1 שאין ברשותו את הכלים הנדרשים לשם כך, ואז נאשם מס' 1 רכש בעבורו משאית, שופל וטרקטור. על פי הסיכום עם הנאשם, העד קנה לצורך ביצוע העבודות חומרי בנין לצורך העבודה ממחצבה באיזור בית שמש, כאשר נאשם מס' 1 ניהל את המו"מ מול הספק, אך העד הוא ששילם לספק. כמו כן העד מסר כי שילם לנאשם מס' 1 עשרות אלפי ש"ח במזומן, כתשלום עבור הטרקטור אותו רכש בעבורו. ובלשונו:

ע' 57, ש' 21-30:

ת. אני שילמתי הכול בגלל שהוא אמר מהתחלה אם אני רוצה לעשות עבודה, אמר שיביא כלים ושאנהל את כל העבודה, כל מה שצריך לשלם אשלם, אגיש חשבונית על שם רויאל שמש ואשלם על כל מה שעושים.

ש. מה קיבלת עבור החשבוניות?

ת. את הכסף, הייתי יושב עם שמואל והייתי אומר לו יש מצעים, סולר, פועלים, תיקונים ומשלם לכולם ומה שנשאר מהרווח הייתי לוקח כסף קטן בשביל לחיות וחלק היה הולך לשמואל.

ש. כמה בערך היה הולך אליך?

ת. מהרווח הייתי נותן לשמואל בערך 60,000 ש"ח או 70,000 ש"ח לא כל חודש אותו דבר והייתי לוקח בשביל לחיות, כי אמר שבעתיד יעביר את הטרקטור על שמי כי בשביל מה אעשה את העבודה מהבוקר עד הערב?

ובהמשך, ע' 61, ש' 7-26, ע' 61, ש' 7-26 לשאלות בית המשפט:

ש. הוצאת לשמואל חזן חשבוניות על סכום שקרוב לשני מיליון ש"ח?

ת. כן

ש. כמה כסף קיבלת ממנו?

ת. כל הכסף הוא שילם, הרווח עבר אליו.

ש. במערכת החשבונאית של העסק שלך נכנס כל הסכום שמפורט בקבלות?

ת. כן

ש. באיזה אופן העברת לשמואל חזן את הרווח?

ת. מזומן

ש. יש לך תיעוד על זה?

ת. אין, לא קיבלתי חשבונית.

ש. המטרה של תשלום במזומן היתה לקנות את הכלים?

ת. כן

ש. סיכמתם מחיר מראש על כל הכלים?

ת. לא, ידעתי בכמה הוא קנה אותם בזמנו.

ש. כמה סה"כ שילם על כל הכלים?

ת. השופל אז היה בערך 200,000 לפני המע"מ, טרקטור טלסקופ 150,000, מיני מחפרון 30,000, בובקט 80,000, מכבש 10,000.

ש. כמה כסף התכוונת להעביר לו עד שהכלים יעברו לרשותך?

ת. בכל חודש היה רווח של בין 50-60,000 ש"ח, התכוונתי להעביר את הסכום שהוא שילם.

בדומה לזינוי ולבצלאל, גם נגד העד פופ הוגש כתב אישום בגין ביצוע עבירות מסים, ובהן הספקת חשבוניות פיקטיביות לחברה וכן ניכוי תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות. מבדיקה עולה, כי התיק מתנהל בבית משפט השלום בבאר שבע וקבוע לשמיעת הוכחות.

הנאשמים

נאשם מס' 1 העיד, כי כל הפעילות מול בצלאל ומול פופ היתה כשרה לחלוטין וכי החשבוניות אותן קיבל מהם משקפות באופן מדויק את העסקאות אשר בוצעו.

לגבי חשבוניות אגמנס העיד, כי בצלאל אמר לו שהוא בעליה של חברת אגמנס וכי הוא מבצע חלק מפעילותו העסקית כעוסק מורשה וחלק במסגרת החברה.

נאשם מס' אישר, כי קיים פער בין שכן היועצים אותם שכן בצלאל ובין השכן ששולם לו. לשיטתו, אין הדבר מעיד על כך שהחשבוניות אותן הוציא בצלאל הן פיקטיביות, אלא כי מבחינת הנאשמים בצלאל היה אמור לספק שירותים ולבצע עבודות, והם שילמו לו לפי התמורה אותה קיבלו ולא לפי ההוצאות אותן הוציא.

לגבי עדותו של פופ הסביר נאשם מס' 1, כי היתה התחשבות מסוימת במזומן ביניהם, במסגרתה העביר פופ לנאשם מס' 1 סכום של כ- 50,000 ש"ח, בעבור ג'יפ אותו קנה פופ מהנאשם במסגרת עסקה פרטית.

נאשם מס' 2 העיד, כי בשל מצבו הרפואי הוא מתקשה להתייחס לאישומים נגדו. העד הציג תיעוד רפואי לפיו עבר ארוע מוחי אשר פגע ביכולותיו ובזכרונו. ככלל, גרסתו היתה כי הפעילות היתה כשרה ולא בוצעו כל עבירות על דיני המס.

דין והכרעה

לאחר שמיעת העדויות ועיון במוצגים שהוגשו, לא ראיתי כי המאשימה הוכיחה המיוחס לנאשמים באישום הראשון ברמה הנדרשת בפלילים ונותר ספק משמעותי באשמתם ביחס לאישום זה, המביא לזיכויים. המיוחס לנאשמים 1 ו- 3 באישום השני לא הוכח אפילו לכאורה, ועל כן מזכה אותם גם מאישום זה. אנמק:

אישום ראשון

הראיה המרכזית להוכחת האישום הראשון הוא עדותו של בצלאל. לאחר שמיעת עדותו של בצלאל, נותר ספק משמעותי האם דייק בעדותו בכל הנוגע למערכת היחסים עם הנאשמים. גרסתו המפלילה את הנאשמים עברה מספר התפתחויות ותהפוכות, המקשות לתת את מלוא המשקל.

התפתחות הגרסה:

בעדותו לפני העיד בצלאל, כי סיפק לנאשמים שתי חשבוניות פיקטיביות שלו, בהן הגדיל את סכום העסקה בכזב לבקשת הנאשמים, קיבל נגדן תשלום מלא ובהמשך החזיר לנאשמים את ההפרש. כמו כן העיד כי סיפק לנאשמים חשבוניות פיקטיביות של חברת אגמנס.

בת/15 ע' 7 ש' 33 ואילך מסר בצלאל, כי סיכם עם נאשם מס' 1 שסיפק לו שתי חשבוניות פיקטיביות ע"ס 50,000 ש"ח כל אחת בעבור עמלה של 5-6%. בע' 14 שב ואמר שסיפק רק שתי חשבוניות פיקטיביות בסכום של 50,000 כל

עמוד 6

אחת וכי שאר החשבוניות היו בעבור עבודה של ספקים אחרים + 5% שכר שלו.

לעומת זאת, בת/16, הודעה שנגבתה שלושה ימים לאחר ת/15, ערך בצלאל חישוב ביחס לחשבוניות הפיקטיביות, ממנו עלה החלק הכוזה בחשבוניות הסתכם בכ- 700,000 ש"ח וכי כל המערך החשבוני בינו ובין הנאשמים היה כוזב ונועד מראש להגדיל במרמה את הוצאותיהם של הנאשמים במסגרת החברה.

בעדותו לפני שב בצלאל לגרסתו הראשונה וטען כי סיפק לנאשמים שתי חשבוניות פיקטיביות בלבד.

כתב האישום מבוסס על הגרסה שבת/16 וגם ב"כ המאשימה ביקש להסתמך על האמור שם. לטענתו, אופן מסירת הגרסה מעיד על כך שמדובר בדברי אמת. בטענה זו מספר קשיים:

ראשית, כפי שפרטתי קודם לכן, מן הבחינה הדיונית, ההודעה ת/16 לא הוגשה לאמיתות תכנה אלא כאמצעי עזר, לענין סכומים ותאריכים. לפיכך לא ניתן להסתמך על האמור בה, ככל שבצלאל לא אישר עיקר האמור בהודעה במסגרת עדותו לפני. התקשיתי להבין מדוע המאשימה ראתה לבסס כל סיכומיה על ראיה לא קבילה.

גם לו היה בצלאל מאשר בעדותו האמור בת/16, ספק רב אם מסירת גרסת המתפתחת ומשתנה מהודעה להודעה מהווה דווקא אות וסימן למהימנותו של עד. אין בכך כמובן כדי לשלול תוכן עדות, אבל עד נדרש להסביר מדוע שינה גרסתו במידה ניכרת.

מעבר לדרוש אצין, כי גם לו סברה המאשימה שת/16 מהווה ראיה קבילה, היה עליה להתמודד עם העובדה שבעדותו לפני טען בצלאל שסיפק לנאשמים שתי חשבוניות פיקטיביות בלבד. אין זה ראוי להתעלם מעדותו של העד ולבקש בסיכומים לקבוע לחובת הנאשמים ממצאים על פי הגרסה המקסימלית אותה העלה העד במסגרת אחת מהודעותיו וחזר ממנה על דוכן העדים. לכל הפחות היה על המאשימה לעמת את העד עם הפער בין דבריו לפני ובין אמרת החוץ שלו.

בת/15 ע' 9 טען בצלאל כי ככל שידוע לו, לא היה כל קשר בין אלון ויני ובין הנאשמים. בע' 11-12 שינה גרסתו וטען, כי הנאשמים ביקשו ממנו חשבוניות פיקטיביות ועל כן תיווך בינם ובין אלון ויני, על מנת שויני יספק להם את החשבוניות. אלון ויני הכחיש בעדותו לפני (וכן בהודעותיו אשר הוגשו בהסכמת שני הצדדים) כי אי פעם פגש את הנאשמים וב"כ המאשימה לא הסתייג מדבריו - ומכאן שזהו הנתון העובדתי המחייב לענין הקשר בין הנאשמים לוויני (ראה ע"פ 7653/11, ראובן ידען נ' מדינת ישראל). גם בעדותו לפני חזר בו בצלאל מטענה זו. המסקנה העולה היא, כי בצלאל לא אמר אמת כאשר טען בפני החוקר שהיה קשר ישיר בין ויני לנאשמים, אשר נוצר בתיווכו. המדובר בנקודה מהותית ועל כן נתתי לאי אמירת האמת משקל רב לחובתו של העד.

בהודעה ת/15, ע' 5 ש' 28 טען בצלאל, כי נאשם מס' 1 הביא קבלן גדרות אשר בצלאל שילם לו וכלל את העבודה שלו בחשבונית שנתן לנאשמים. בהמשך ההודעה, בע' 14, טען שקבלן הגדרות שמו אורי דוד וכי הוא (בצלאל) קיבל ממנו חשבונית כשרה, אותה ניכה כדין. בעדותו לפני טען בצלאל שהוא העסיק באופן ישיר קבלן גדרות ממוצא ערבי, אשר לא זכר את שמו, והשתמש בחשבוניות מס פיקטיביות של אורי דוד אותן רכש לצורך הכיסוי החשבוני. בצלאל גם העיד שכלל את ביצוע הגדר בחשבוניות שהוציא לנאשמים (ע' 38-39).

לאור קשיים וסתירות אלו, ועל פי התרשמותי הישירה מעדותו של בצלאל, לא ראיתי כי ניתן לקבוע על סמך עדותו ממצאים לחובת הנאשמים, בודאי שלא ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים.

עדות של וניני, לא היה בה כדי לסייע לעדותו של בצלאל או לחזקה בשום צורה. וניני העיד כי בצלאל ביקש ממנו חשבוניות פיקטיביות על שם החברה נאשמת מס' 3, ווניני סיפק לו את מבוקשו. וניני אף העיד, כי להערכתו בצלאל ביצע עבודות בעבור החברה (ע' 50-51) ונזקק לחשבוניות הפיקטיביות על מנת שהוא - בצלאל - יתחמק מתשלום מס (ת/71). משכך, עדותו של וניני דוקא גורעת ממשקל עדותו של בצלאל, בכל הנוגע לנאשמים.

גרסתו של נאשם מס' 1, כי הפעילות מול בצלאל היתה כשרה וכי בצלאל אמר לו שהוא רשאי להוציא חשבוניות בשם חברת אגמנס, לא נסתרה. טענתו של נאשם מס' 1, כי לו היה מקבל מבצלאל חשבוניות פיקטיביות לא היה מסתכסך עמו ומפטרן מן העבודה, יש בה הגיון רב ולא שמעתי לה תשובה מן המאשימה.

התנהלות החקירה

ב"כ הנאשמים 1 ו- 3 העלה טענות כלפי החוקר אשר גבה את גרסאות הנאשמים וחלק מעדי התביעה. לטענתו, חוקר זה פעל באופן מגמתי ופסול ו"עיצב" את העדויות באופן שישרת את צרכיו. איני קובע כי החוקר אשר גבה את גרסתו של בצלאל אכן פעל שלא כדין או באופן פסול, כפי שנטען. עם זאת, כפי שאפרט מיד, קשה שלא להתרשם מאופן התנהלות החקירה, כי לחוקר היה ענין ברור לאסוף ראיות ביחס לנאשם מס' 1.

בצלאל מסר בהודעתו (ת/15, ע' 4 למעלה) כי השתמש בחשבוניות פיקטיביות של אגמנס בחמישה פרויקטים שונים, אשר המיזם מושא האישום היה רק אחד מהם. חרף זאת, החוקר התמקד אך ורק במיזם מושא האישום ולא שאל ולו שאלה אחת על ארבעת האחרים. ר' לענין זה גם את עדותו של וניני ביחס לאופן תשאלו על ידי החוקר והתרשמותו מכיווני החקירה (ע' 49 לפרוטוקול).

צרמה לי גם העובדה, שאותו חוקר לא עשה כל ניסיון לברר עם בצלאל ההתפתחות המשמעותית בהיקף החשבוניות הפיקטיביות שבין הודעתי - לטעמי היה על החוקר לברר עם העד כיצד תוך שלושה ימים (בין גביית ת/15 לגביית ת/16) צמח החלק הכוזב שבחשבוניות אותן העביר לנאשמים מ- 100,000 ש"ח לכ- 700,000 ש"ח.

לא מיותר לציין בהקשר זה את אופן ניהול חקירותיו של נאשם מס' 1 על ידי החוקר: ההודעה ת/2 הוקדשה כולה לויכוח מדוע נאשם מס' 1 לא התייצב לחקירה מיד לאחר שזומן טלפונית. חלק ניכר מהודעה ת/3 הוקדש לבירור מדוע נאשם מס' 1 איחר להגיע לחקירה בשעה תמימה. חלקים ניכרים מהודעות אחרות כוללים התנצחויות של החוקר עם נאשם מס' 1, וכן שאלות לגבי מצב בריאותו ותרופות אותן נוטל, אשר התקשיתי למצוא הצדקה לבררן במסגרת החקירה.

לאור כל אלה, לא ניתן לשלול כי התרשמותו של בצלאל מכיוון החקירה ומן הענין אותו גילה החוקר בנאשם מס' 1 השפיעה על הגרסאות אותן מסר לחוקר, גם במחיר הדיוק בדבריו.

הרשעת בצלאל

נתתי דעתי לטענה, כי בצלאל הודה בכתב אישום אשר יחס לו את אותם המעשים עליהם העיד ועל כן יש לתת לעדותו משקל רב. אכן, על פניו יש טעם בטענה. על דרך הכלל, קשה להניח שאדם יעליל על אחרים כי עברו עבירה, כאשר דבריו מסבכים גם אותו ועל כן הודאתו של בצלאל משווה לדבריו רצינות. ר' למשל תפ"ח 532/08, מדינת ישראל נ' מזער, פסקה 24 להכרעת הדין. עם זאת, אין בכך כדי להתגבר על כל הקשיים והכשלים בגרסתו, אותם פרטתי למעלה.

אכן, הוכח לפני שקיים הפרש בין הסכומים אותם גבה מן הנאשמים והסכומים אותם הוציא בפועל (אם כי המאשימה לא הוכיחה גובהו המדויק של ההפרש). עם זאת, ניתן להעלות על הדעת הסברים שונים לפער האמור, מעבר למכירת חשבוניות פיקטיביות לנאשמים. לא ניתן לשלול האפשרות, כי בצלאל סבר כי אם יטען שסיפק לנאשמים חשבוניות פיקטיביות ועל כן החזיר לנאשמים סכומי כסף אותם קיבל כנגד החשבוניות, הדבר ישרת את עניינו. במיוחד דברים אמורים לאור העובדה שממילא הסתבך בצלאל בביצוע עבירות מסים חמורות והודה בביצוען, ובשים לב לאופן תשאלו על ידי החוקר, כפי שפרטתי למעלה.

גרסאות הנאשמים

גרסת הנאשמים אינה נקייה מקשיים. בעיקר התקשיתי להבין ההגיון הכלכלי מאחורי העסקתו של בצלאל, אשר הגדילה את עלות העסקת היועצים והספקים אותם שכר. הסברו של נאשם מס' 1, כאילו רצה לחסוך מעצמו הטרחה שבהעסקת אותם בעלי מקצוע, אינה מתיישבת עם הראיות, המלמדות על מעורבות שלו בפעילות במיזם. כמו כן, מדובר בספרי שירותים אשר ההתקשרות עימם היא חוזית ואינה מקימה יחסי עובד מעביד, כך שאין מדובר בטרחה רבה - מה גם שבשלבים קודמים התקיים קשר ישיר בין הנאשמים לאותם ספקי שירותים.

עם זאת, לא ראיתי כי הקשיים שבגרסת הנאשמים יש בהם לחזק את ראיות התביעה באופן שגובר על הקשיים והתמיהות שבעדותו של בצלאל. אוסיף על כך, כי מעדותו של יועץ האקוסטיקה שמעון גרינבאום עלה, כי מדובר בפרקטיקה בה נתקל בעבר, בה מנהל פרויקט משמש נאמן של היזם ומשלם בעצמו לספקים ויועצים (ר' ע' 69 לפרוטוקול).

סיכום - אישום ראשון

לאור האמור למעלה, נותר ספק ממשי ביחס לאשמת הנאשמים ועל כן מזכה אותם מהמיוחס להם באישום הראשון.

אישום שני

על פי האמור בכתב האישום, הנאשמים מס' 1 ו- 3 רכשו מהעד וסילי פופ חשבוניות פיקטיביות, אשר נגדן לא בוצעה עבודה.

על פי עדותו של העד פופ, הוא ביצע את העבודה המפורטת בחשבוניות במלואה. עבודה זו כללה רכישת חומרי בנין ודלק, העסקת עובדים והפעלת ציוד הנדסי. עם זאת, לדברי העד פופ, הוא העביר לנאשם מס' 1 סכומי כסף שונים במזומן, מתוך רווחיו, על מנת שזה יעביר על שמו טרקטור ומחפרון אותם קנה נאשם מס' והעביר לשימוש של פופ.

פופ העיד, כי נאשם מס' הוא שניהל מו"מ על רכישת טרקטור בו השתמש העד וכן השתתף במו"מ עם איש מכירות של מחצבה ביחס להספקת חומרי בנין.

גם בהנחה שאקבל עדותו של פופ במלואה, לא ראיתי כי המעשים מהווים עבירה של ניכוי תשומות שלא כדין. מעדותו של פופ עולה באופן ברור, כי החשבוניות אשר הוצאו משקפות את עבודתו וההוצאות אשר הוציא, בצירוף הרווחים שציפה להפיק מן העבודה. לצד זאת, היתה לשיטתו התחשבות בינו ובין נאשם מס' 1, ביחס להעברת בעלות בטרקטור, והסכומים אותם העביר לנאשם מס' 1, לטענתו, היו רווחיו מן העבודה.

נאשם מס' 1 אישר, כי פופ העביר אליו סכום כסף במזומן, כ- 50,000 ש"ח, אך לדבריו הדבר היה במסגרת עסקה פרטית ביניהם, בה רכש ממנו פופ ג'יפ מסוג "מיצובישי". לא פופ ולא וסילי תיעדו העברת הסכומים בשום צורה.

מן הראיות לא ניתן להגיע לכל ממצא ברור מה טיבה של העברת הכספים שבין פופ לבין נאשם מס' 1, והיקפה. על פניו, העברת סכומי כסף של עשרות אלפי ש"ח במזומן ללא תיעוד אינה מאפיינת התנהלות כשרה ומעלה יותר מאשר חשד, כי מטרת הצדדים היא להתחמק מתשלום מס. עם זאת, מן הראיות אשר הוצגו, לא ניתן להגיע לשום מסקנה ברורה מדוע העביר פופ סכומי כסף לנאשם מס' 1, כמה כסף העביר ומתי - וחוסר האפשרות להגיע לממצא ברור פועל לזכות הנאשמים.

תהיה שעלתה ביחס לאופן העסקת ספקי שירותים דרך בצלאל, עולה גם ביחס להעסקת קבלני משנה וקניית חומרי בנין ודלק דרך פופ, למרות מעורבות אישית של נאשם מס' 1. עם זאת, אין בתמיהות וחוסר הגיון כלכלי, כדי להקים עבירה. במיוחד לאור העובדה שפופ העיד מפורשות שהחשבוניות אותן סיפק משקפות עסקאות אמת, וסכומי כסף שהעביר לנאשם מס' 1 משקפות את רווחיו והיו במסגרת התחשבות אחרת שבין השניים. פופ שימש עד תביעה מטעם המאשימה, והמאשימה לא הסתייגה מעדותו ולו ברמז. אין המאשימה יכולה לבקש מבית משפט לקבוע ממצא עובדתי העומד בניגוד לעדותו של עד מטעמה, אשר המאשימה לא רק שלא הסתייגה כלל מעדותו, אלא ביקשה לקבלה. כאמור, לא ניתן להגיע על סמך עדותו של פופ לקביעה כי סיפק חשבוניות פיקטיביות לנאשמים, גם לו הייתי מקבל דבריו במלואם - ואין זה המצב.

לאור האמור למעלה, לא הוכח, ולו לכאורה, כי הנאשמים מס' 1 ו- 3 ניכו חשבוניות שלא כדין ועל כן מזכה אותם מן האישום השני.

לאור הסכמת הצדדים (ע' 113 לפרוטוקול) ניתנת הכרעת הדין בהעדרם. המזכירות תעביר הכרעת הדין לנאשמים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, בהעדר הצדדים